

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: En skattereform - med reformer : Partiet De Uafhængige's forslag af 5. maj 1966

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1966

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

EN SKATTEREFORM

- med reformer

Partiet De Uafhængige's forslag
af
5. maj 1966

*Arbejdsindsats og initiativ belønnes.
Den private opsparing fremmes.
Sambeskatingsproblemet løses.*

Partiet De Uafhængige

Sekretariat: Christiansborg, København K . Telefon: Byen (01-28) 3043

De Uafhængige's forslag til EN SKATTEREFORM

Grundlag og forudsætninger

Den efterfølgende *skitse til en skatte-reform* er udarbejdet på grundlag af de tanker, som er samlet i *De Uafhængiges Arbejdsprogram af 1964*.

Skitsen blev afleveret til meromsudvalget den 5. maj 1966 og blev samme dag offentliggjort ved en pressekonference på Christiansborg.

Der er i det følgende gjort rede for en skattepolitik, der tager sigte på at støtte den enkeltes flid, arbejdsomhed og initiativ gennem øgede muligheder for privat opsparing. Det tilstræbes, at beskatningen ikke virker hæmmende på lysten til at arbejde og på den hensigt at sikre familie og alderdom de bedst mulige kår.

Forslaget behandler kun *statens* andel af de opkrævede skatter. Personlige skatter til opholdskommunerne behandles ikke, og *det forudsættes*, at disse skatter

opkræves uændret, som et tillæg til den nedenfor under pkt. B. behandlede proportionale indtægtsbeskatning. *Det forudsættes videre*, at staten ikke gennem en omlægning af skattefordelingen mellem på den ene side amts- og kommuneskatter og på den anden side statskatter forøger det offentliges samlede skatteprovenu.

I den sidste halve snes år er statens, amternes og kommunernes samlede skatteopkrævning vokset fra ca. 25 % til ca. 35 % af bruttonationalindkomsten. Der er altså hvert år inddraget omkring 1 % mere af denne under den offentlige aktivitet. *Det forudsættes ligeledes*, at denne vækst bringes til ophør. En fremtidig forøgelse af det offentliges aktivitet bør således ikke ske i stærkere tempo, end nationalindkomstens stigning, d.v.s. højst i takt med produktionsforøgelsen.

Forslagets hovedpunkter

De Uafhængige foreslår, at statens indtægter hentes gennem de nedenfor angivne skatter og afgifter:

- A.** Punktskatter og toldafgifter samt en række mindre statsindtægter svarende til de nuværende. (Side 5).
- B.** En proportionalskat* på alle indtægter, både personindkomster og selskabsindkomster. Skatten er som ved de nugældende regler fradragsberettiget for personer, men ikke for selskaber. (Side 5-6).
- C.** En progressiv** »merforbrugsskat« - på det forbrug, som ligger ud over et skattefrit »normalforbrug«, beregnet ud fra selvangivelsen. Skatten er fradragsberettiget. (Side 6-7).
- D.** En proportional forbrugsskat på hele forbruget, lignet ud fra selvangivelsen. Skatten er ikke fradragsberettiget. (»Oms ved kilden« - side 8).

Heraf fremgår, at *formueskatten*, den *domsskatter til staten* forudsættes ophævet. *Selskabsskatten*, som er en produk-

*) Samme skat af den sidst tjente krone, som af den først tjente (beskattede) krone.
**) fremadskridende, med stigende procenter.

tionshæmmende dobbeltbeskatning, bør afvikles over en årrække. Den er i forslaget medtaget i fuldt omfang (ca. 0,7 milliard kroner) under pkt. B.

Formueskatten indgår i statsregnskabet med 380 mill. kr. De Uafhængige mener, at denne skat, som i realiteten er en dobbeltbeskatning, i betydeligt omfang medvirker til at hindre den kapitaldannelse, som produktion og boligbyggeri i årevis har måttet savne. En skattereform må derfor – ikke mindst for at sikre et lavere renteniveau – omfatte formuebeskatningens ophør.

Den almindelige omsætningsafgift indgår i dag med ca. 2,4 milliard kroner. De Uafhængige er ikke tilhængere af en almindelig omsætningsafgift – hvad enten den lægges i engros-ledet, i detail-ledet eller beregnes af merværdistigningen – af følgende grunde:

1) Omsætningsafgift kræver et helt separat og meget kostbart administrationsapparat.

2) Der pålægges herudover erhvervslivet en betydelig ekstra byrde m. h. t. øget administration.

3) Denne afgiftsform forudsætter, at der ydes kompensationer til mindsteindtægterne, hvilket yderligere fordyrer en i forvejen kostbar administration.

4) De med en omsætningsafgift forbundne sociale kompensationer frister i særlig grad til politisk overbud i en valg-situation.

Ejendomsskatterne til staten er i inde-værende finansår beregnet til 27 mill. kroner. De har i de senere år været under stadig afvikling og bør helt afskaffes, fordi de bl. a. medfører en for dyr administration i forhold til det beskedne beløb, de giver i statskassen.

Nogle skattepolitiske tal og overvejelser

Statens indtægter

Ifølge finansloven for 1966/67 udgør statens indtægter (i mill. kr.):

Indkomstskat for personer	6.100		
+ børnetilskud	807		5.293
Formueskat	380		
Ejendomskatter	27		
Alm. omsætningsafgift	2.375		2.782
Tolddepartementets afgifter	7.679		
+ vejfundsbeløb	1.310	6.369	
Skattedepartementets afgifter	320		
+ refusion til kommunerne	2	318	
Selskabsbeskatningen	700		
Diverse indtægter	25	725	7.412
			<u>Ialt mill. kr. 15.487</u>

Skattefradragsretten

Under det nuværende system er skattefradragsretten den eneste hindring for en umådeholden statsskat af de mellemstore og større indkomster. For at vi ikke skal sakke agterud i forhold til udlandet, må vort produktionsapparat fortsat udbygges. Dette kan kun finansieres, hvis kapitaldannelsen – herunder i første række den private opsparing – fremmes. Da hovedbidraget til opsparingen naturligvis først og fremmest må komme fra de indkomster, som *kan* spare op – det vil sige de mellemstore og de større – er det uhenigtsmæssigt og samfundsskadeligt, hvis dette modvirkes af beskatningen.

De Uafhængige er klar over, at skattefradragsretten også har uheldige virkninger ved at nødvendiggøre skatteprocenter i en størrelse, der svækker tilskyndelsen til et merarbejde og derved medfører, at den arbejdskraft, som findes, ikke fuldt ud sættes ind. Men af de nævnte grunde

finder De Uafhængige det forkert at opheve skattefradragsretten, medmindre der sættes *et lige så sikkert værn* i stedet. Et sådant værn kunne – og burde – skabes ved, at man gjorde ophævelsen af skattefradragsretten betinget af vedtagelsen – helt isoleret – af en ny, kort bestemmelse *i grundloven* om, at ingen kan tilpligtes at betale mere end halvdelen af sin indkomst i personlig indkomstskat, hvilket i dag svarer til manges gennemsnitsskat over en årrække.

Den af De Uafhængige foreslåede progressive merforbrugsskat (pkt. C) tilsigter bl. a. at lægge en dæmper på de meget store forbrug. Da en fradragsret medfører stor marginalskat (»uforholdsmæssigt højere skat af den sidst brugte krone«) og derved forstærker den forbrugsbegrænsende virkning, vil fradragsretten direkte tjene formålet og må derfor være et led i en sådan skatteform.

Kildeskat

Denne skatteopkrævningsmetode må De Uafhængige advare kraftigt imod, da den – ved at bane vejen for skattefradragsrettens afskaffelse – påny vil gøre den direkte indkomstbeskatning til en frugtbar *skattekilde* for socialistiske finansministre og derved muliggøre den af socialisterne ønskede kunstige indkomst-udjævning.

Kildeskatten vil sikre staten *lønmodtagerens* »skattepenge« øjeblikkeligt. Den vil pålægge erhvervslivet nye arbejdsbyrder og forøge den offentlige administration, og i begge tilfælde vil det blive forbrugerne og skatteyderne, som skal betale gennem højere priser og øgede skat-

ter. Da lønmodtageren endvidere næppe vil affinde sig med at få mindre i lønningsspenen, når staten kræver mere i skat, vil det i sidste instans blive erhvervene, som vil komme til at betale de stigende skatter til skade for konkurrenceevnen over for udlandet.

Endelig vil kildeskatten forhindre, at skatteyderne klart ser den direkte forbindelse mellem de offentlige udgifter og skatterne, og den vil således være et anslag imod grundlaget for vort folkestyre, der bl. a. består i befolkningens overblik over og medleven i de offentlige myndigheders økonomiske dispositioner.

Familiepolitiske hensyn

Ægteskabet og familien er grundpiller i vort samfund og bør styrkes også ved skattesystemet. De nuværende regler for sambeskatning o. a. virker i modsat retning.

Skattesystemet bør derfor udformes således,

at hustruen uden skattemæssigt pres kan vælge mellem arbejdet i hjemmet og ude i erhvervslivet,

at det styrker muligheden og interessen for at skaffe børn fra alle hjem den bedst egnede uddannelse,

og at det ved nødvendige sociale kompensationer modvirker den uundgåelige tendens til at »vende den tunge ende nedad«, som følger af enhver form for almindelige forbrugsskatter (oms, moms o. l.) – også af De Uafhængiges forslag til direkte »oms ved kilden« (pkt. D).

Efter De Uafhængiges reformforslag, der ophæver det skattemæssige »forsør-

ger«-begreb og fjerner sambeskatningens urimelige virkninger, kan de nævnte krav imødekommes –

1) derved, at al indkomstskat (pkt. B) er rent proportional og

2) ved rimelig fastsættelse, efter familiens størrelse, af

a) personfradrag, kombineret med en tilskudsordning,

b) et skattefrit »normalforbrug«, inden den progressive merforbrugsskat sætter ind.

Det ny forslag i enkeltheder

A. Punktskatter og toldafgifter etc.

I det foreliggende forslag indgår ingen ændringer i de nuværende afgifter og skatter under denne gruppe. Det er ikke ensbetydende med, at De Uafhængige ikke har ønske om ændringer på dette område. Partiet er således modstander af den nuværende benzinafgift, som må anses for at være produktionsskadelig i sin nuværende højde. Man har imidlertid ment det rig-

tigt i denne skitse at undlade forslag om ændringer på dette område af hensyn til klarheden i selve reformprincippet, der ikke drejer sig om beskatningsomfanget, men om beskatningsmetoderne.

Det, der kommer ind ved disse afgifter bliver således uændret i forhold til den sidst vedtagne finanslov, ialt 7,4 milliarder kroner.

B. Den proportionale indkomstbeskatning

Indkomsten opgøres på en selvangivelse efter de i øjeblikket gældende retningslinier og med bibeholdelse af de individuelle fradrag, der til enhver tid opnås enighed om. Partiet De Uafhængige er *pricipielt imod generelle fradrag*, da sådanne medfører uretfærdigheder i beskatningsgrundlaget; fradrag skal kunne

specificeres og dokumenteres. Som rimelige *individuelle fradrag* kan bl.a. nævnes: – betalt skat – livrentepremier, syge- og ulykkesforsikringspræmier – pensionsbidrag og pensionsforsikringspræmier – faglige fradrag (udgifter, som er nødvendige for at opretholde erhvervet).

På selvangivelsen opfører skatteyderen sin	indkomst
og fradrager selv de (se ovenfor)	individuelle fradrag
Fra den således selvangivne	»restindkomst«
trækker skattevæsenet familiens	personfradrag
(f. eks. 5000 kr. pr. voksen, 3000 kr. barn)	
Af den	skattepligtige indkomst
beregnes skatten med en fast procent, f. eks.	25 %

Hvis personfradraget er større end »restindkomsten« og den »skattepligtige indkomst« altså *negativ*, betales ingen skat – i stedet får man et *tilskud* på 25 % af det negative beløb.

Med en 25 %'s skat svarer børnefradraget (3000 kr.) til et børnetilskud på 750 kr. pr. barn eller ialt i børnetilskud ca. 1.125 mill. kr., godt 300 mill. kr. mere end nu. Voksenfradraget medfører for et ægtepar (2 × 5000 kr.) en forhøjelse af den skattefrie bundgrænse fra 7.000 til 10.000 kr. og svarer altså til en kompensation til familien på 750 kr. (25 % af forskellen, 3000 kr.).

Skatteprocenten er eksempelvis foreslået til 25 på grundlag af foreløbige provenuberegninger. Det er imidlertid næppe

usandsynligt, at en mere nøjagtig provenuberegning vil vise, at procenten kan sættes ned, og personfradragene øges.

Den foreløbige provenuberegning er sket på grundlag af en samlet skattepligtig indkomst på ca. 36 milliarder kr. Ved personfradragene formindskes dette beløb med ca. 15 milliarder for voksne og ca. 4,5 milliarder for børn, ialt knap 20 milliarder. 25 % af restbeløbet giver et skatteprovenu på ca. 4 milliarder kr.

De nuværende skattebegunstigelser for de forskellige opsparingsordninger forudsættes at falde bort ved den proportionale indkomstbeskatning, idet tilskyndelsen til øget opsparing udelukkende kommer til at ligge i de to forbrugsafhængige beskatningsformer, pkt. C og D.

De indkomstskattefrie bundgrænser ved varierende familjestørrelse bliver som følge af de eksempelvis foreslåede personfradrag således:

<i>Familiens sammensætning</i>	<i>Skattefrie bundgrænse</i>
1 voksen	5.000 kr.
1 voksen + 1 barn (5000 + 3000)	8.000 –
2 voksne (2 × 5000)	10.000 –
1 voksen + 2 børn (5000 + 2 × 3000)	11.000 –
2 voksne + 1 barn (2 × 5000 + 3000)	13.000 –
2 voksne + 2 børn (2 × 5000 + 2 × 3000)	16.000 – o.s.v.

C. Den direkte, progressive merforbrugsbeskatning

Forbrugsbeskatningen – herunder et system noget lignende det her foreslåede – er behandlet i en af tjenestemænd fra Finansministeriet udarbejdet betænkning nr. 202 af 1958.

Ideen i systemet er, at skatteyderens og hans families forbrug udover en vis »normalgrænse« beskattes efter en stærkt stigende skala – eller med andre ord: Den, der ønsker at *bruge* mere, må betale skat i forhold hertil, mens den, der *sparer* op, slipper tilsvarende billigere.

En families eller en enkeltpersons sam-

lede forbrug opgøres på grundlag af selvangivelsens indkomst- og formuebevægelser efter de i betænkningen (s. 94–116) angivne retningslinier. Ingen betalte skatter med undtagelse af skatten under pkt. D (»oms ved kilden«) medregnes i det skattepligtige forbrug.

Det *skattefrie »normalforbrug«* afhænger af familiens størrelse: f. eks. for hver voksen 8.000 kr., for hvert barn under 18 år 4.000 kr. Til brug ved beregningen anvendes begrebet »forbrugsenheder« – 2 enheder for hver voksen, 1 enhed for hvert barn.

Skatten beregnes således:
 Fra familiens faktiske forbrug
 trækkes det skattefri »normalforbrug«
 forskellen »merforbruget«

divideres med familiens samlede antal
 »forbrugsenheder«. Resultatet (afrundet
 nedad til nærmeste tal, deleligt med hun-
 drede) betegnes »enhedsforbruget«. Skat-
 ten heraf - »enhedsforbrugs-skatten« - af-
 læses efter nedenstående skala:

Enhedsforbrug			Enhedsforbrugs-skat	
Fra kr.	0 til kr.	1.000 10 %	
» »	1.000 » »	3.000	100 kr. af de første	1.000 kr. + 20 % af resten.
» »	3.000 » »	6.000	500 kr. af de første	3.000 kr. + 40 % af resten.
» »	6.000 » »	10.000	1.700 kr. af de første	6.000 kr. + 60 % af resten.
» »	10.000 » »	15.000	4.100 kr. af de første	10.000 kr. + 80 % af resten.
	over	15.000	8.100 kr. af de første	15.000 kr. + 100 % af resten.

Den således beregnede »enhedsforbrugs-skat« ganges med antallet af »forbrugs-
 enheder« - derved fremkommer den samlede merforbrugs-skat.

Eksempel 1.

Familie: 2 voksne og 2 børn (6 forbr. enheder).
 Faktisk forbrug kr. 30.000,-
 »Normalforbrug« - 24.000,-
 Merforbrug kr. 6.000,-
 - divideres med 6 forbrugsenheder, hvorved fremkommer:
 Enhedsforbrug: kr. 1.000
 Enhedsforbrugsskat iflg. skalaen: kr. 100
 ganges med 6 forbrugsenheder = samlet merforbrugsskat: kr. 600,-

Eksempel 2.

Familie: 2 voksne og 2 børn (6 forbr. enheder).
 Faktisk forbrug kr. 42.000,-
 »Normalforbrug« - 24.000,-
 Merforbrug kr. 18.000,-
 - divideres med 6 forbrugsenheder, hvorved fremkommer:
 Enhedsforbrug: kr. 3.000
 Enhedsforbrugsskat iflg. skalaen: kr. 500
 ganges med 6 forbrugsenheder = samlet merforbrugsskat: kr. 3.000,-

Eksempel 3.

Familie: 2 voksne og 2 børn (6 forbr. enheder).
 Faktisk forbrug kr. 60.000,-
 »Normalforbrug« - 24.000,-
 Merforbrug kr. 36.000,-
 - divideres med 6 forbrugsenheder, hvorved fremkommer:
 Enhedsforbrug: kr. 6.000
 Enhedsforbrugsskat iflg. skalaen: kr. 1.700
 ganges med 6 forbrugsenheder = samlet merforbrugsskat: kr. 10.200,-

Provenuet fra den progressive merforbrugs-
skat er vanskeligere at skønne over end ved
indkomstskatten (B) og den proportionale
forbrugsskat (D).

Dels er opsparingsindflydelsen underkastet
talmæssig usikkerhed, dels er det med bag-
grund i den eksisterende statistik vanske-
ligt at vurdere, i hvor høj grad »normalfor-
bruget« kan »udnyttes«, særligt ved de lavere
indkomster. Hertil kræves et statistisk mate-
riale med oplysninger om indkomsternes for-
deling efter familiestørrelse. Et skøn, som
ikke gør krav på nogen særlig nøjagtighed,
men som på den anden side næppe rammer
meget ved siden af, får man gennem føl-
gende betragtning:

Befolkningens samlede skattepligtige ind-
komst på ca. 36 milliarder kr. reduceres med
en skønnet privatopsparing på ca. 4 mil-
liarder kr. til 32 milliarder kr. Hvis hele

det skattefrie »normalforbrug« blev udnyttet,
ville det andrage ca. 30 milliarder kr., nem-
lig ca. 3 mill. voksne à 8.000 kr. og ca. 1,5
mill. børn à 4.000 kr. Der blev herefter kun
 $32 + 30 = 2$ milliarder kr. tilbage som
grundlag for den progressive merforbrugs-
skat. Da indkomstfordelingen imidlertid ikke
er jævn, og da familiestørrelserne varierer
stærkt, vil selv en fordobling af de 2 mil-
liarder kr. antagelig være på den sikre side.
Sættes gennemsnitsprovenuet af merforbrugs-
skatten til mellem 20 og 25 %, kan det sam-
lede skatteprovenu anslås til ca. 900 mill. kr.

Det skal understreges, at sikre beregninger
naturligvis er nødvendige for en endelig fast-
læggelse af den foreslåede skala. Der er her
i særlig grad lagt vægt på at vise princip-
pet, mens tallene i sig selv kun har deres
betydning derigennem, at de skal vise gen-
nemførligheden af princippet.

D. Den proportionale forbrugsskat - („Oms ved kilden“)

Denne beskatning træder i stedet for
en almindelig omsætningsafgift på 10 %
og skal derfor udskrives af det samlede
forbrug fra bund til top, idet de sociale
kompensationer som allerede nævnt er
indbygget i den direkte indkomstbeskat-
ning (pkt. B).

Der tillades kun fradrag af sådanne
beløb, som ikke ville være ramt af en al-
mindelig omsætningsafgift, f. eks.

- alle opsparede beløb, herunder pen-
sionsbidrag,
- alle livs-, syge- og ulykkesforsikrings-
præmier,
- betalte skatter (indkomstskat og pro-
gressiv merforbrugsskat).

Derimod tillades ikke fradrag af per-
sonlige faglige udgifter, da sådanne ville

blive berørt af en almindelig omsætnings-
afgift.

Da den direkte opkrævede forbrugs-
skat skal fungere som »oms ved kilden«,
nemlig forbrugerkilden, kan den ikke fra-
drages ved beregning af skat på indkomst
og forbrug.

Såfremt en skatteyder bruger hele sin
indtægt, vil hans »oms ved kilden« ud-
gøre 10 % af den skattepligtige indkomst.
For hver 1.000 kr., der spares op af ind-
tægten, spares 100 kr. i skat. I den hen-
seende vil »oms ved kilden« virke nøj-
agtig på samme måde som en almindelig
omsætningsafgift.

På grundlag af et anslået totalforbrug
på ca. 32 milliarder er provenuet af
»oms ved kilden« skønnet til 3,2 mil-
liarder kr.

Det samlede skatteprovenu

De fire skatteformer under pkt. A-D vil herefter ialt indbringe følgende beløb:

A. Punktskatter etc. (uændret)	7,4 milliarder kr.
B. Den proportionale indtægtsskat	4,0 - -

C. Den progressive merforbrugsskat	0,9 milliarder kr.
D. Den proportionale forbrugsskat («oms ved kilden»)	3,2 - -

Ialt 15,5 milliarder kr.

- samme beløb som indtægten iflg. finansloven 1966/67, jfr. side 3.

Da staten med den nugældende almindelige omsætningsafgift selv bidrager til denne, fremkommer der en besparelse på statens budget, såfremt OMS'en bortfalder. Denne besparelse bør fortrinsvis anvendes til afvikling af selskabsskatterne

samt komme den proportionale indkomstbeskatning til gode. Det samme gælder et evt. merprovenu fra den progressive merforbrugsbeskatning.

Frdragene

Principielt bør der arbejdes med de enklest mulige frdragsregler, idet fradrag ikke bør benyttes til at udligne uretfærdigheder, som hidrører fra andre områder.

Når indkomstbeskatningen bliver proportional til tops, svinder betydningen af de mindre fradrag, og den aftager desuden i takt med en eventuel nedsættelse af proportionalitetsprocenten.

Udgifter til opsparing, der ved senere udbetaling behandles som skattepligtig indkomst, bør selvsagt kunne fradrages i indkomstopgørelsen. Hertil hører bl. a. *pensionsbidrag*, bidrag til private pensionskasser, præmier for livrente o. lign. Præmien for en almindelig livsforsikring (kapitalforsikring) henregnes ikke til denne kategori, fordi den udbetalte kapital ikke bliver indkomstbeskattet.

Af de bestående skattebegünstigede opsparingsordninger bør bidrag til indeksreguleret aldersopsparing (*indekskontrakter*) fortsat kunne trækkes fra ved indkomstopgørelsen, da udbetalingerne til sin tid vil blive indkomstbeskattet. Denne form for aldersopsparing svarer stort set til livrenteforsikring. Derimod fritages indbetalinger på kapitalbindingskonti ikke, da de senere frigjorte beløb ikke indkomstbeskattes. Tilskyndelsen til at benytte denne opsparingsform falder dermed bort, idet den sidestilles med andre opsparingsformer, der har det til fælles, at man undgår såvel

at betale «oms ved kilden» som progressiv merforbrugsskat. *Tilskyndelsen til opsparing for den almindelige sparer* ligger da alene i ønsket om at sikre alderdom og familie i forbindelse med den kendsgerning, at det opsparede beløb til sin tid, når de almindelige lønindkomster falder bort eller erstattes af en pension, kan bruges inden for rammen af det forbrug, som er fri for merforbrugsbeskatning eller beskattes på et væsentligt lavere niveau.

Da det er i samfundets interesse, at befolkningen tilskyndes til at tegne *syge- og ulykkesforsikringer*, og da sådanne ydermere ofte er lovpligtige, bør de være fradragberettigede. Dette gælder imidlertid ikke det nuværende lønmodtagerfradrag, hvorimod skatteyderne fortsat bør kunne fradrage sådanne *udgifter, som er nødvendige for udøvelsen af erhvervet*, herunder kontingent til faglige foreninger, transport mellem delte arbejdspladser, ekstraordinært store transportudgifter til den faste arbejdsplads o. lign. Det bør tillige tages under overvejelse at tillade fradrag af *udgift til husbøjlp og børnepasning*, hvor sådanne må anses for nødvendige, for at forsørgere kan udøve deres erhverv.

Princippet for «oms ved kilden» (pkt. B) må være, at den må lægges på alle udgifter, som ville være blevet belagt med merværdistigningsafgift, moms'en.

Vanskeligheder der skal overvindes

De Uafhængige er opmærksomme på de vanskeligheder, der er peget på i den foran omtalte embedsmandsbetænkning, og som ligger i klart at fastslå: Hvad er »forbrug«, som skal beskattes, og hvad er »engangsanskaffelser«, som med rette kan tillægges formuen og derfor ikke – eller måske fordelt over en årrække – skal beskattes? De Uafhængige er af den opfattelse, at der også på dette område må kunne udformes klare og brugbare regler. Det er givet, at grundig overvejelse, nøje planlægning og særlige overgangsbestemmelser vil være nødvendige, men De Uafhængige mener – som også økonomer i ind- og

udland har givet udtryk for – at vanskelighederne vil kunne overvindes.

Tanken om den direkte forbrugsskat er ikke De Uafhængiges »opfindelse«, men partiet har haft den på sit program i en årrække og har derfor med glæde bemærket, at også Venstre har taget den op i forbindelse med sit landsmøde i september 1965.

Hvis man har vilje til at skabe et skattesystem med alment samfundsgavnlig reformer, må det være berettiget at forvente, at man, som Jyllands-Posten skrev i en leder, lader De Uafhængiges tanker indgå i overvejelserne.

Et beregningseksempel

Familie på 2 voksne og 1 barn. »Restindkomst« (Faktisk indkomst ÷ individuelle fradrag, jfr. s. 5, pkt. B): 42.000 kr. Faktisk forbrug: 37.000 kr. (forudsættes ens både ved merforbrugsskat og ved »oms ved kilden«).

1. Indkomstskatten: (jfr. s. 5-6)	
»Restindkomst«	kr. 42.000
Skattefri bundgrænse=personfradrag (2×5.000+3.000)	kr. 13.000
Skattepligtig indkomst	kr. 29.000
Indkomstskat (fast procent) 25 % heraf	kr. 7.250
2. Merforbrugsskatten: (jfr. s. 6-7)	
Faktisk forbrug	kr. 37.000
Skattefrit »normalforbrug« (2 × 8.000 + 4.000)	kr. 20.000
Merforbruget (beskatningsgrundlag)	kr. 17.000
– divideres med antallet af »forbrugsenheder«	
(2 × 2 + 1 × 1 = 5), hvilket giver »enhedsforbruget«	kr. 3.400
Enhedsforbrugsskat heraf iflg. skalaen side 7	kr. 660
– ganges med forbrugsenhederne (5), hvilket giver merforbrugsskat ..	kr. 3.300
3. Proportional forbrugsskat (»oms ved kilden«) (jfr. s. 8)	
Faktisk forbrug	kr. 37.000
– heraf 10 %	kr. 3.700
<u>Samlet (stats)skat</u>	<u>kr. 14.250</u>

Ved en sammenligning med de skatter, som skulle betales efter det nugældende skattesystem, må man se bort fra »oms ved kilden«, da den træder i stedet for den nuværende almindelige omsætningsafgift, der betales udover de direkte skatter.

Skatterne iflg. pkt. 1 og 2, kr. 10.550, ville altså svare til den pågældende families (stats) skat efter det nuværende system – kr. 16.940. Hvis forskellen imellem indkomsten, kr. 42.000 og forbruget, kr. 37.000 = 5.000 kr. var anbragt i kapitalbindingskonti og indekskontrakter, ville skatten idag være blevet kr. 13.140 – altså stadig større end skatten efter forslaget. Herved må dog erindres, at den nuværende engros-oms kun omfatter en del (ca. halvdelen) af forbruget.

Eksempler på skatteberegningen

Om skattefri *brundgrænser* (personfradrag) ved indkomstskat (B) samt skattefrit »normalforbrug« ved merforbrugsskat (C) – se side 6. »÷« betegner *tilskud* i stedet for skat, jfr. side 5. Af administrative hensyn forudsættes, at beløb på 250 kr. og derunder hverken opkræves eller udbetales.

Eksempel 1: Familie: 1 voksen.

Skattefri bundgrænse for indkomstskat: 5.000 kr.

Skattefrit »normalforbrug«: 8.000 kr.

Skattepl. indkomst	Faktisk forbrug	Samlet skat	Faktisk forbrug	Samlet skat	Faktisk forbrug	Samlet skat
5.000	5.000	500	4.000	400	6.000	600
10.000	10.000	2.450	8.000	2.050	12.000	3.050
15.000	15.000	5.400	12.000	4.300	18.000	6.900
20.000	20.000	9.150	16.000	7.150	24.000	11.950
25.000	25.000	13.900	20.000	10.400	30.000	17.800
30.000	30.000	19.050	25.000	15.150	35.000	23.550
40.000	40.000	30.950	35.000	26.050	45.000	36.450
50.000	50.000	44.450	40.000	33.450	60.000	55.450
100.000	100.000	111.950	80.000	89.950	120.000	133.950

Eksempel 2: Familie: 2 voksne.

Skattefri bundgrænse ved indkomstskat: 10.000 kr.

Skattefrit »normalforbrug«: 16.000 kr.

Skattepl. indkomst	Faktisk forbrug	Samlet skat	Faktisk forbrug	Samlet skat	Faktisk forbrug	Samlet skat
5.000	5.000	÷ 750	4.000	÷ 850	6.000	÷ 650
10.000	10.000	1.000	8.000	800	12.000	1.200
15.000	15.000	2.750	12.000	2.450	18.000	3.250
20.000	20.000	4.900	16.000	4.100	24.000	6.100
25.000	25.000	7.650	20.000	6.150	30.000	9.550
30.000	30.000	10.800	25.000	8.900	35.000	13.300
40.000	40.000	18.300	35.000	15.800	45.000	21.800
50.000	50.000	27.800	40.000	20.800	60.000	35.600
100.000	100.000	88.900	80.000	66.900	120.000	110.900

Ved sammenligning med de skatter, der betales efter de nugældende regler, eller som skal betales efter de skatteforslag, der forudsætter indførelsen af merværdiafgift, skal de i skemaerne viste samlede skatter reduceres med 10 % af det faktiske forbrug svarende til den medregnede »oms ved kilden«.

Eksempel 3:

Familie: 2 voksne og 1 barn.

Skattefri bundgrænse ved indkomstskat: 13.000 kr.

Skattefrit »normalforbrug«: 20.000 kr.

Skattepl. indkomst	Faktisk forbrug	Samlet skat	Faktisk forbrug	Samlet skat	Faktisk forbrug	Samlet skat
5.000	5.000	+ 1.500	4.000	+ 1.600	6.000	+ 1.400
10.000	10.000	(250)	8.000	(150)	12.000	450
15.000	15.000	2.000	12.000	1.700	18.000	2.300
20.000	20.000	3.750	16.000	3.350	24.000	4.550
25.000	25.000	6.000	20.000	5.000	30.000	7.500
30.000	30.000	8.750	25.000	7.250	35.000	10.250
40.000	40.000	15.250	35.000	12.750	45.000	17.750
50.000	50.000	22.750	40.000	17.750	60.000	29.750
100.000	100.000	77.250	80.000	58.250	120.000	99.250

Eksempel 4:

Familie: 2 voksne og 2 børn.

Skattefri bundgrænse ved indkomstskat: 16.000 kr.

Skattefrit »normalforbrug«: 24.000 kr.

Skattepl. indkomst	Faktisk forbrug	Samlet skat	Faktisk forbrug	Samlet skat	Faktisk forbrug	Samlet skat
5.000	5.000	+ 2.250	4.000	+ 2.350	6.000	+ 2.150
10.000	10.000	+ 500	8.000	+ 700	12.000	+ 300
15.000	15.000	1.250	12.000	950	18.000	1.550
20.000	20.000	3.000	16.000	2.600	24.000	3.400
25.000	25.000	4.850	20.000	4.250	30.000	5.850
30.000	30.000	7.100	25.000	6.100	35.000	8.600
40.000	40.000	12.600	35.000	11.100	45.000	14.700
50.000	50.000	19.700	40.000	15.100	60.000	24.700
60.000	60.000	27.200	50.000	22.200	70.000	34.200
80.000	80.000	46.200	70.000	39.200	90.000	54.400
100.000	100.000	68.400	80.000	50.400	120.000	87.600

Ved sammenligning med de skatter, der betales efter de nugældende regler, eller som skal betales efter de skatteforslag, der forudsætter indførelsen af merværdiafgift, skal de i skemaerne viste samlede skatter reduceres med 10 % af det faktiske forbrug svarende til den medregnede »oms ved kilden«.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk